

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile neînscrise nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Ducas, Heinrich
Schäfer, Rudolf Mosse, A. Oppel
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Lampson, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Luvax, Snc-
coursaie de Roumanie; în Ham-
burg: Karoys & Loebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmonă pe o coloană 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagină a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXX.

„Gazeta” ieșe în mă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din intru și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, piața mare,
Biroul nr. 30. Stagiul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 171.

Brașov, Sâmbătă, 3 (15) August

1896.

O broșură anti-dualistă.

Numai de câte-va zile a apă-
rut în Viena o broșură sub titlul:
„Pactul austro-ungar”. Se asigură,
că această broșură a fost compusă
sub inspirațiunea unui personaj
însemnat din Austria; ea se răspân-
desce acuma în mii de exemplare.

Cuprinsul acestei broșuri se pōte
caracterisa cu puține cuvinte: Pact-
tul austro-ungar dela 1867 trebuie
să fiă supus unei reviduiri radicale;
căci Austria nu pōte lăsa să mai fiă
exploatăată de Ungaria pe terenul
economic și financiar. O reviduie a
pactului însă nu se pōte face până
nu-i va premerge reorganizarea Aus-
triei în spirit federalist. Constituți-
a austriacă tocmai așa nusemai pōte sus-
ține, precum nu se pōte susține nici
constituțiunea dualistică a monar-
chiei. Acesta trebuie înlocuită cu o organi-
zațiune federalistă.

Plângerea generală în Austria
este îndreptată astăzi mai ales în
contra proporției, în care se face
plata cheltuelilor comune statelor
dualistice. Încă dela înființarea dual-
ismului Austria s'a plâns, că este
prea mult încărcată, plătiind 70%, pe
când Ungaria contribuie numai 30%.
Pe lângă acesta s'a mai adaus și ne-
mulțămirea cauzată Austriacilor prin
aceea, că mutându-se „punctul de
gravitare la Pesta”, preponderanța
politică a Ungariei, seu „prepotența”
ei, cum țice broșura, a ajuns a fi
fōrte simțitoare pentru partea aus-
triacă a monarchiei.

Prin dualismul dela 1867 și prin
luptele naționale și de drept public,
ce le-a provocat el, și cari de 30 de
ani divizează și slăbesc puterile po-
litice ale statului, fără de nici un
folos, Austria — țice broșura — a
fost degradată la o satrapie a Un-
gariei administrată de Poloni. Maghiarii
numai până atunci cred, că-și vor
pută susține hegemonia în monar-
chie, până când Austria va rămâne
în starea de ațî de divisare și slă-

biciune politică, la care a adus-o
constituțiunea din Decembrie 1867.

O reformă a constituției aus-
triacă se impune însă cu necesitate
și este reclamată ațî de toți poli-
ticii cu minte sănătoasă în Austria.
Chiar și Germanii liberali din Boe-
mia, — țice numita broșură —
cari până astăzi au fost cei mai in-
carnăți centraliști, încep acum să
cârnescă în tabăra federalistă.

„Cu cât mai curând va fi re-
solvată această cestiune, cu atât mai
bine va fi pentru Austria și popō-
rele sale și cu atât vor fi mai pu-
ține greutățile, ce le va face re-
viduiea pactului dela 1867, care va
fi neînălăturabilă. A lăsa, ca dualis-
mul să-și trăescă traiul, ar fi o
gravă erōre, pentru-că căderea lui
ar fi împreunată cu o sguđuire ne-
calculabilă a puterei monarchiei.
Problema bărbaților de stat aus-
triaci este deci de a pregăti cu
tōtă graba reforma constituției im-
periale prin reorganizarea de drept
public a Cislaitaniei, din care apoi
va resulta de sine reviduiea pact-
tului dela 1867.”

Cu ironiă vorbește autorul de
nisuții Maghiarilor de a împiedeca
liberarea popōrelor Austriei de că-
tușile constituției de ațî; ei mereu
pretind, că dualismul ar forma baza
posiției de putere a monarchiei în
afară și a alianțelor ei. Acesta este
deja o „poveste învechită”, țice au-
torul, căci în realitate dualismul nu
este decât „asuprirea Austriei prin
Maghiari și Poloni”, și „preponde-
ranța politică” a Maghiarilor în mo-
narchia. O eventuală sguđuire a dua-
lismului va amenința așa-déră nu-
mai această preponderanță, nu însă
„posiția de putere mare” a monar-
chiei. Acesta se va întări numai prin-
tr'o organizare federalistică a ace-
steia.

Astfel vorbește broșura amin-
tită și limbajul ei dovedește, că
spiritele în Austria sunt nu numai
fōrte agitate în cestiunea pactului

cu Ungaria, der că de astă-dată le
escită un curent cu totul nou, care
numai favorabil nu este actualei or-
ganizațiunii a monarchiei.

În Cislaitania nu se mai infier-
bentă ațî nimeni pentru dualism și
„susținerea acestuia nu corēspunde
nici cu intențiunile Maghiarilor, cari
numai atăta timp vor ține la dua-
lism, până când și în privința eco-
nomică și militară vor sta cu totul
pe piciorul proprii.”

Decă vederile exprimate în bro-
șura, despre care e vorba, sunt ale
majorității Austriacilor, — și acesta
se pōte admite cu siguranță — atunci
se pregătesce o epocă, care pōte
să devină fatală pactului dualist.

Maghiarii mult au „cutezat”
până acuma — vorba lui Szechenyi
al lor — și mult au și dobândit în
urma acesta, der sunt departe încă
de a-și fi asigurat pe base stator-
nice măcar o părțică din ce au
câștigat. Ațî e încă senin cerul,
der ce au făcut căpitani corabiei
ca să o asigure contra vremei fur-
tunoase și vijeliōse?

„Partidul poporal” și naționalitățile.

Diarul sērbesc, „Branik” organul
partidei naționale sērbesci din Un-
garia, publică un articol scris de că-
tră un fost deputat dietal, în care
articol se vorbește despre raportul
dintre „partidul poporal” și naționali-
tăți, în legătură cu mișcările electo-
rale, cari decurg de prezent. Eță
ce se țic între altele în amintitul
articol al fōiei sērbesci:

Este a-se privi ca o mare anomalie
faptul, că naționalitățile din Ungaria, cari
formeză majoritatea țerei, acum de 10-15
ani nu mai iau parte în viața constituțio-
nală, și mai ales, că sunt eschise dela par-
țiciparea în parlament. În legătură cu a-
cesta stă a doua anomalie, că adevărat
partidul guvernamental își câștigă majoritate
chiar din cercurile electorale naționaliste.
Opoziția maghiară atunci s'a infuriat mai
mult asupra guvernului actual, când acesta

a aplicat, în cercurile curat maghiare, chiar
acea recetă, pe care a folosit-o odinioară
pentru împiedecarea alegerii deputaților națio-
nalisti.

„Partidul poporal” a atras asupra-și
atențiunea mai ales prin aceea, că pretinde
alegeri libere. Între „partidul poporal” și în-
tre naționalități a devenit natural (?) con-
tactul, deōre-ce pe lângă aceea că el pre-
tinde alegeri libere, și-a pus de țintă, ca
și naționalitățile, revizuirea legilor biseri-
cesci politice.

Cu acesta nu țicem, că partidul po-
poral mână apa pe mōra naționalităților.
Naționalitățile și-au formulat programul în
congresul ținut la 10 August 1895 în Bu-
dapesta. Cu tōte că acest program nu ție
nici în integritatea, nici în constituțiunea Un-
gariei, ci mai mult pretinde în interesul
bunei administrații luarea în considerare a
raporturilor de limbă — totuși partidul
poporal nu voiesce să-l accepte, ba nici esecu-
tarea strictă a legii de naționalitate dela 1868
n'a luat-o în programul său. Faptul acesta
produce dubietate cu privire la împrejura-
rea, decă n'a sosit ōre timpul, ca naționalită-
țile să iasă din pasivitate și la viitoarele
alegeri să se alăture la partidul poporal.
Der în tot cazul este de însemnat (?)
pentru naționalități, ca partidul poporal la
proximele alegeri să câștige cât se pōte
de multe mandate; și ar fi de însemnat, ca
naționalitățile să trimită chiar și numai
câți-va deputați în parlamentul maghiar,
cari aci să-și espună gravaminele lor și ca să
nu fiă silite de-a ține congrese.

Deci și în cazul decă în privința pro-
gramului nu se pōte crea o legătură între
partidul poporal și între naționalități, to-
tuși ar fi de dorit, ca partidul poporal și
naționalitățile să încheie un compromis elec-
toral.

Nu este probabil, ca partidul poporal
să câștige majoritate în parlament la ale-
gerile viitoare, der în decursul timpului e
posibil. Naționalitățile speră, că, decă va
ajunge partidul poporal la guvern, le-va
oferi cel puțin acele concesiuți, pe cari li
le-au oferit la timpul său conservativii, și
că pentru naționalități se vor crea cel pu-
țin acele stări suportabile, cari au domnit
dela 1860 până la pactul din 1867, când

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Paul Bourget.

Etatea Amurului.

Traducere de I. S. Spartali.

(Fine.)

III.

Ce se petrece în noi pe când dor-
mim? Nu cum va o tainică și irresistibilă
muncă a ideilor noastre fermenteză fără sci-
rea noastră pe când simțurile ne sunt în-
chise impresiunilor din lumea din afară?

Or-cum ar fi, când m'am deșteptat
m'am găsit în dispoziții prea deosebite de
acelea în cari adormisem. Nu deschisesem
ochii de deuce minute și văđui chipul lui
Petre Fauchery. Numai decât ideea că
aveam să abuzez de bunătatea cu care mă
permise el imi fu așa de nesuferită încât
simții o trebuință passionată ca să mă duc
să-i cer iertare că-l ruinăisem. Voiam să-i
spun cine eram, cu ce scop mă introduse-
sem la el, și să mă căesc. Era de-ajuns să

nimicesc foile pe cari le scrisesem. Mă
sculai cu gândul acesta. Însă înainte d'a
rupe ce scrisesem, cetii tot încă-odată....
Ș'apoi, — toți ōmenii de litere au să mă
pricēpă, — ș'apoi, mi-se părū ca scrisesem
așa de bine încât nu rupsei nimic. Prin
cap imi trecū un gând: „Fauchery este
așa de inteligent, așa de generos! Și se
vorbim drept, ce este scris aci care să-l
pōtă ofensa? Nimic. Decă m'aș duce ér
la dēnsul și chiar acum de diminēță? Decă
i-aș spune tōtă istoria mea, și că dela
succesul acestei mici anchete atirná pōte
tot viitorul meu de țiarist? Când va sci el
că ani întregi am trăit în mizerie și mun-
cind neîntrerupt fără să ajung la vre-o pri-
copselă, și că am trebuit să intru în pressă
ca să am o bucatică de pâne, el mă va în-
țelega, mă va plânge, imi va răspunde:
„Publică interviewul...”

Și decă mă va opri d'a-l publica?

Der nu, nu mă va opri...

Tōtă diminēță m'am gândit la planul
acesta... O rușine frēscă mi-l făcea vedī
bine fōrte greu. El însă putea să impace
tot într'o vreme scrupurile delicatēței mele,

amorul propriu al meu de aspirant croni-
car și interesele mele de pungă. Sciam pe
nenea Pascal fōrte generos pentru artico-
lul interview când îi plăcea bucata. Ș'apoi
nu-mi făgăduise el o primă? Scurt vorbind,
eram gata să mă hotărāsc să încerc exper-
riența, când, ieșind din birt unde dejuna-
sem în pripă, și tocmai când mă suiam în
cariola cu care mă dusesem și ieri la cas-
tel, văđui trecēnd în trapul mare al unui
caț de rassă, o victoria armoriată, și cu
grōză cunosc, ședēnd pe perine și cufundat
în gânduri triste, pe cine? chiar pe Petre
Fauchery!...

Un cuferaș pus pe capră lângă vizitiu
dovedea că se duce la gară. Mă uit la
ceas. Trenul pentru Paris pornea peste
două-pre-deuce minute. Aveam abia timpul
să-mi pun d'avalma lucrurile în sac, să
plătesc unde durmisem și cu aceeași cari-
olă, care trebuia să mă ducă la castelul
Proby mă dusei la gară, în goana cailor,
și, când se urni trenul eu ședeam într'un
compartiment gol, în fața marelui scriitor
care imi țice:

— „Și dumneata pleci din Nemours?”

Esci ca mine, îți trebuie Parisul ca să lu-
crezi bine.”

Vorba, odată deschisă astfel, ar fi
trebuit să mă ducă la mărturisirea pe care
hotărāisem să o fac. Pentru asta ar fi tre-
buit însă ca să nu mă cuprindă în fața to-
varășului meu improviat o rușine falsă
cumplită, și pe de-altă parte ca atitudinea
lui să nu-mi inspire o curiositate egală cu
sfiala mea. Că el părăsise așa de grabnic
castelul unde-l lăsasem așa de confortabil
instalat ieri, două-deci de întâmplări putēu
să esplice pricina, începēnd ou o depeșe
primită dela o rudă bolnavă până la eea
mai de rēnd întâlnire de afaceri. Der ca
expresiunea fitionomieii lui să se schimbe
de ieri până ațî, cum se schimbasesc, ca el
să ajungă în aceste două-deci și patru de
ceasuri omul îngrijat, descurajat, sleit cum
părea că este, pe când eu îl lăsasem așa
de fericit că trăesce, așa de voios pe lângă
copila aceea frumoasă, pe lângă acea dom-
nișōră de Russiaie care-l iubea și pe care
părea că o iubea, tōte acestea erau o
enigmă pe care trebuia singur să mi-o des-
țânuiesc înainte d'a ajunge în Paris.

s'au luat în considerare raporturile de limbă.

A sosit în fine timpul, ca fîă-care politician maghiar să nu facă secret din aceea, că a fost greșită calea, pe care s'a pășit față cu naționalitățile. Interesul nu numai al Ungariei ci al întregii monarhii pre-tinde, ca să se începă o nouă eră.

De-ocamdată publicăm articolul acesta numai cu comentarul, că el pare a fi direct inspirat de contele Ferd. Zichy, în interesul și sensul partidului poporal, în care noi nicîdecum nu putem avea încredere.

Vandalismele dela Oradea-mare înaintea tribunalului.

În urma urmelor, după trei ani de trăgănare, afacerea cunoscutelor vandalismele dela Oradea-mare a ajuns înaintea tribunalului.

Cetitorilor noștri le va fi încă în prospetă memoria scandalul ne mai pomenit, ce s'a săvîrșit la Oradea-mare în ziua de 9 August 1893. Inceputul scandalului l'a făcut faimosul preot renegat Pituk Bela, care într'o broșură infamă a sa acuzase pe episcopul român gr. cat. Mihail Pavel, că acesta „valahisază cu forță” și că urzește mari „uneltiri daco-romaniște” printre credincioșii din diecesă sa. Infamele scornituri ale lui Pituk au fost binevenite șovinștilor jidano-maghiari din Oradea-mare pentru a înscena acele vandalismele, ne mai pomenite în felul lor, cari revoltaseră toate inimile omenilor cu bun simț și al căror ecou s'a auzit aproape în totă Europa. Intre strigăte sîlbatiche de „abzug” și „Jos cu trădătorul de patriă”, ei bombardaseră cu pietri ferestrele rezidenței episcopului Pavel, ale seminarului, cum și ale mai multor Români fruntași din Oradea-mare.

În urma acésta, atât I. P. S. S. Episcopul Pavel, cât și ceilalți Români păgubiți și maltratați făcură arătare la procuratura r. din Oradea mare, cerînd pedepsirea turburătorilor și o despăgubire de 15—20,000 fl. pentru pierderile suferite.

Lucru de sine înțeles, că autoritățile unguresci nu s'au prea grăbit cu rezolvarea acestui proces. Abia alaltăieri, în 12 August n., a început pertractarea finală înaintea tribunalului din Oradea-mare, despre a căreia decurgere curiosă și caracteristică lăsăm de-ocamdată să urmeze aici o mică dare de seamă după foile unguresci din Budapesta:

Pertractarea s'a început în 12 August la orele 9 dimineața. Sala de pertractare, în care era permisă intrarea numai cu билет, era plină de lume. Președinte de tri-

bunal: *Milly Gyula*; juđi votați: *Grám Sándor* și *Csathó Zsigmond*. Notar: *Hraball Otto*.

Pe banca acusatilor erau următorii voinici: Bertsey György, președinte al societății meseriașilor, Sas Ede diarist, Fehér Dezső diarist, Rieger József, Borsodi Miklós, Szük István, Papp László, Halász Lajos diarist, Föder Samu, Schneider János, Klein József, Fráter Gyula, Dergits Károly, Gencz János, Klein Armin, Vidovits József senior, Bátori Gyula, Kutasi Lajos, Brittig Jakob, Kalinoczky Dezső, Pál István, Jég Lajos, Dévald Dezső, Szilágyi Lajos, Schléisinger Adolf, Vidosich Gyula diarist, Ekker József, Horváth János, Fehérvári Dezső, Kórá István, Fülöp János, Heizer Ferenc, Tóth György, Benedek János, Dobdi Sándor.

Pe lângă aceștia, au mai fost citați la pertractare 30 acusatori și 60 martori.

Președintele de tribunal chiar dela început dă un strălucit testimoniu de „obiectivitatea” sa, făcînd atenți pe cei de față, că „după ce au eșit la ivelă acușatiunile lui Pituk în contra lui Pavel, episcopul numai după o tăcere de câteva zile a dat un răspuns, dăr un răspuns, care n'a satisfăcut opiniunea publică și din cauza acésta (Va să dîcă din vina episcopului!! — Trad.) s'a iscat marea agitațiune și demonstrațiunea.

După acésta espunere a președintelui, care dela început a dat să se înțelgă, care va fi rezultatul procesului, urmă ascultarea acusatorilor și păgubiților. Aici éráși găsim multe momente caracteristice. De exemplu:

Lauran Ágost, canonic, director seminarial (și aspirant de episcopie — Trad.) cere despăgubire pentru bombardarea seminarului, dăr pentru săvîrșirea faptului nu vré să suspitioneze pe nimenea, și de aceea nu cere pedepsirea acusatilor, deorece el „nu vré pocînța, ci îndreptarea celor ră-tăciți”.

Ciceronescu, secretarul episcopului: arată paguba suferită, ce atinge suma de 400 fl., dăr rezervă episcopului hotărîrea decă vré să primescă despăgubirea ori nu?

Zigre, avocat: mărturisește, că înainte de-a se fi întemplat demonstrația, nîce indiviđi necunoscuți au traversat cu trăsura strădele orașului și au fixat casele, cari aveau să fîă bombardate

Murészan, preot „valah”, spune, că în ziua următoare diaristul Sas Ede a chiamat pe nîce cunoscuți ai săi în școla de băeți gr. cat., unde „a dat espresiune scandalisărei sale celei mai mari” asupra distrugerii săvîrșite prin bombardare.

Buna, avocat: La întrebarea președintelui, decă i s'au făcut pagube, răspunde: „Decă paguba materială mai mare imi este folosul moral, căci de când mi-s'a distrus casa, coreligionarii mă impresoră cu cea mai mare dragoste.”

Goldis János, vicar episcopesc (și

acum deputatcu pintent al Ceicii — Trad.): Casa lui încă a fost bombardată; fiind-oă plebea i-a strigat la feréstră: „Megállj kutya oláh!” (Stăi căne de valah), el a cerut în ziua următoare ajutor dela poliția, dăr poliția n'a trimis pe nimenea să-l apere. Din cauza acésta a făcut arătare în contra poliției. (Acésta s'a întemplat pe oănd înocă nu era deputat.) Acum însé nu cere pedepsirea acusatilor.

Cu asta s'a terminat comedia dinaintea de prând. Se dîce, că toți acusatarii au arătat la pertractare pagubele îndurate mai mic, de cum le-au arătat la investigare.

După améđi au fost ascultați acușatiții principali:

Bertsey, președintele societății meseriașilor, negă, că el ar fi fost inițiatorul demonstrațiilor. — Sas recunósce, că el a fost pretutindenea de față, acésta însé dîce că a făcut'o din datorința sa de diarist. Spune, că poporul l'a ridicat pe umeri și i-a cerut să vorbescă, dăr el n'a vorbit, ci a strigat să-l lase în pace. — *Mandl*, comisar de poliția, confirmă fasionarea cométrului său Sas. — *Fehér Dezső* redactorul lui „Nagyvárad”, și *Halász Lajos* redactor la „Szabadság” recunósce, că au fost prezenți la demonstrația ca diaristi, dăr negă că au luat parte la ea.

După acéstea pertractarea s'a amănat pe ziua următoare. Sentința, cum se crede, abia astăđi decă se va fi putut aduce.

SCRIRILE ȚILEI.

— 2 [14] August.

Archiducii în partida poporală. Partida poporală ținu Duminecă în Ettyek o adunare, în decursul căreia membrii partidei poporale au trimis telegrame de felicitare archiducilor Iosif și Iosif August. Archiducii numai decă au răspuns acestor felicitări prin fir telegrafic, adresănd răspunsul președintelui partidei, conțelui Géza Apponyi. Răspunsul telegrafic trimis de archiducele Iosif din Alosuth este următorul: „Primiți sincerile noastre espresiuni de mulțamită, pentru felicitările vóstre cordiale. Archiducele Iosif”. Telegrama archiducelui Iosif August e de următorul cuprins: „Contele Géza Apponyi, Ettyek. Vă rog a fi înaintea adunării poporale din parte-mi întepretul mulțamirei mele celei mai adănci pentru salutarea și rugăciunea ei. Rog pe Dumnezeu să reverse cornul binecuvântării sale asupra poporului și să conducă toți pașii lui. Archiducele Iosif August”.

— o —

Pregătirile pentru serbările dela Porțile de fier, după cum anunță „Timpul”, se urmescă cu multă activitate. Se fac drumuri în tóte părțile, se repară și se sporiesc casele. În momentul de față Orșova a devenit un oraș dintre cele mai cerce-tate, fiind că ți cu ți sosesc din tóte părțile lumii călători, cari se interesă de

grandioșa operă. Noul canal presintă chipul unui frumos edificiu, dinaintea căruia s'au luat schelele și care abia așteptă să i sosescă primii locuitori.

— o —

Regina Natalia a Serbiei are intenția să părăsescă Belgradul, în timpul călătoriei Regelui Alexandru în Muntenegru, și să vină pentru câte-va săptămâni la Sinaia la sora sa, princessa Ghica.

— o —

De ale armatei. Majestatea Sa a numit pe locotenentele-mareșal Emil Frobst, cav. de Ohstorff, comandant al 12 corp de armată din Ardeal. A fost transferat locotenentele-colonel Petru Peppa dela reg. de inf. 46 la reg. de inf. 68. Mai departe a fost transpus în pensiuine la rugarea sa propriă locot. colonel Victor Cupșa, profesor la școla reală superioară, espri-măndu-i-se mulțamită preanaltă pentru serviciile prestate. În fine a fost decorat cu „crucea de argint pentru merite” infanteristul Ștefan Todor dela reg. de inf. 37 pentru-că a mântuit, cu risicul vieții sale proprii, pe un copil dela mórte prin inecare.

— o —

Lueger în München. Conducătorul antisemiților din Austria a sosit în 11 c. la München, unde a fost primit la gară cu mari demonstrațiuni. În societatea lui se aflau deputatul Schneider și consilierii comunali vienezi Weitmann și Platter. Toți împreună merseră la adunarea, aranjată de partidul reformato bavarez, unde Lueger ținu o vorbire, în care accentuă lupta antisemiților contra jidano-liberalilor austriaci. După el vorbi Schneider despre „falsificarea istoriei și seducerea opiniunii publice de cătră Jidani”. La adunare au luat parte cam la 10,000 persoane.

— o —

Furtună grozavă. Ni-se scrie din comuna Băgău, că în 12 c. n. pe la orele 4 d. a. s'a descărcat în ținutul acela o furtună împreunată cu grindină așa de mare, decă care mai teribilă nu pomenescă nîce un bătrân din sat. Furtuna a început dela póllele munților apuseni, în direcția dela Vest spre Ost și a nimicit total recóltele comunelor: Aiudul de sus, Aiudul, Ciumbrud, Păgida, Băgău, Lopadea magh., Hopârta și a altor comune. Viile sunt total nimicite, asemenea cucuzule și otăvurile. Paguba se ucă la 35,000 fl. Omenii sunt desperați în urma nenorocirii, ce au suferit.

— o —

La căsătoria principelui moștenitor italian. Cum i-se anunță diarului „Dalmata” din Zara, în Montenegro nu se mai face nîce un secret din apropiata vizită și logodnă a principelui moștenitor italian cu principesa Elena de Montenegro. La curtea din Cetinje se fac mari pregătiri și se asigură, că metropolitul din Cetinje și-a dat deja învoirea la trecerea principesei dela ortodoxism la catolicism.

Cel puțin, am să cred întot-déuna că vorbele pe care mi le-a spus el într'un moment ore-care, nu erau, subt o formă indirectă, decă destăinuirea incidentului neașteptat care-l hotărise să plece așa de pripit și acea repede metamorfosă a cercului său intim, cum ar fi ăis el în stilul din romanele sale. Da, am să cred întot-déuna lucrul acesta, fiind-oă chipul acesta de a simți, era prea mult el!

El începă vorba tocmai cu pretinsul subiect al romanului meu, adică, o! ironie! tocmai cu subiectul real al interviewului meu!

— „M'am gândit mult la ce am vorbit améndoii ieri și la cartea dumitale, și mă tem că nu ți-am spus destul de lămurit gândul meu!... Când îți spuneam că pôte cine-va să iubescă și să fîă iubit la ori-ce vîrstă, aș fi trebuit să adăog, că iubirea pôte să fie forțe tărđiu. Anume atunci când cine-va nu mai are dreptul să probeze, decă prin jertfă, ființei iubite cât de mult o iubesc... Aș voi, rugându-te să-i păstrezi numai pentru dumneata secretul acesta fiind-oă nu e al meu, să-ți dau

un document, cum se dîce ađi, care este el singur o întregă mică dramă și un desnodămînt.”

Și fiind-oă i-am făgăduit că nu voi publică ceea ce am vorbit améndoii, el începă iar așa:

„Aveam un prietin, un camarad de vîrsta mea, care iubise la vîrsta de două-decî de ani pe o fată. El era sêrac. Ea era bogată. Părinții îi despărțiră. Fata s'a măritat cu altul și a murit după forțe scurtă vreme... Prietinel meu însé a trăit... Ai să șcii într'o ți, că este de-opotrivă adevérat cănd se dîce că omul se vindecă de ori și ce și că nu se mângăe de nimic.

Fusesem confidentul nebuniei și aventurilor lui. Iubi pe alte femei, inspiră alte iubiri. Gustă alte fericiri. Avu alte dureri. Și cu tóte acestea, cănd eram singur améndoii și cănd ajungeam să ne deschidem inima unul altuia, tot logodnica ideală din al douădecilea an al lui reapărea în tot ce spunea. De oăte-ori i s'a întemplat să-mi epue: „În totdeuna numai pe dînsa am căutat'o în tóte celelalte femei și, fiind-oă

ele nu erau totdeuna cu totul ei, — dela dînsa n'am mai iubit adevérat pe nîce una”.

— „Dăr ea? il iubise?” întrebai eu.

— „Nu credea, că ea il iubea, cel puțin ea nu-i spusese nicîdată oă-l iubea...” răspunde el. — Acum, inchipue-ți pe prietinel meu ajuns la vîrsta în care sunt eu, séu cam p'aci. Il veđi, cărunțit, obosit de viață și forțe sigur că a cucerit în sfêrșit liniștea cea mare, și întemplarea face, că odată șeđînd în provincie la nîce rude, se întelnește piept în piept cu o oopilă de douădecî de ani, portretul, exactul, uimitorul portret al aceleia, pe care a voit el s'o ia de nevastă acum trei-decî de ani. Soii dumneata, una din acele asemănări ciudate între colórea ochilor, timbrul vocii, asemănare la zîmbet și la cugetare, la gest și la cele mai fine nuanțe ale inimei... Sentimentele ciudate de carl am veđut pe prietinel meu atins ar trebui studiate nu în două frase vorbind, ci în pagini după pagini: iubirea lui tot într'o vreme presinte și retrospectivă pentru o ființă mórta într'o ființă viuă, felul acela de halucinație a sufletului, care nu scie unde se sfîrșesc

amintirile și visele, unde începe emoțiunea reală, acea învălmășire ăilnică a tot ce este mai depărtat de lume, fantoma unei logodnice pierdute și a ce este mai plin de viață, mai fraged, mai naiv și spontan, o fată tînără.

Fata asta se duce încolo, viue încóce, ride, cîntă, te plimbi cu ea în intimitatea unei vieți de castel, și veđi o mórta lăngă ea!...

Și acum, după cinci-spre-dece zile de trai aproape nechibzuit în voia primejdióselor delicii ale acestei tulburări interioare, inchipue-ți pe prietinel meu intrănd din întemplare, într'o dimineață, într'una din camerele mai puțin frecventate din castel: o galerie unde se găsea, între alte tablouri, un pastel pictat chiar după el când era de două-decî și cinci de ani. El s'apropie de portretul acesta. În cameră fusese făcut foc, așa că pe sticla, care apăra pastelul se pusese o brumă ușoră, și pe sticla acésta, chiar pe brumă, cel care intrase vede desinată forțe distinct urma a două buze, cari se pusese acolo pe portretul lui în locul ochilor, două buze fine

Dela comună.

În ședința de Miercuri a reprezentanței comunale s'a săvârșit mai întâi ceremoniile de decorare a crucei de aur cu coronă pentru merite, ce a fost conferită d-lui inginer al orașului *Christian Kertsch*, de către Majestatea Sa. Acest act solemn a fost presădit de d-l vice-span, *Dr. Jekel*, care în vorbirea sa a accentuat meritele, ce și-le-a câștigat pentru orașul nostru d-l inginer *Kertsch*, prin rodnică sa activitate de un șir lung de ani; după aceasta vice-spanul i-a aninat crucea de piept. D-l *Kertsch* a mulțumit emoționat.

După aceasta luă prezidiul primarul și veni la rând interpelările. Profesorul *Vlaicu* intră: De ce în suburbii Scheiș, și adică în Ciocrao și pe Căstă nu funcționează apeductul; și de ce câteva fântâni au fost înocuite? Întrebă, dacă d-l primar e aplicat a face ordin în privința aceasta? — Primarul răspunde, că va da deslușirile de lipsă la această interpelație pe baza actelor în ședința următoare.

Membrul *I. Barișiu* interpelăză privitor la curățirea stradelor, la necurătenia și praful, ce se observă pe stradele orașului și la promenadă. — Primarul promite, că va ordona poliției de a supraveghia energic pe măturătorii stradelor în lucrarea lor.

Răspunsurile primarului se iau la cunoștință.

După aceasta a urmat ordinea de zi. Bilanțul casei orfanilor a fost primit, asemenea s'a primit și preliminarul bugetului spitalului orașenesc. — Pentru construirea unui nou poșt pe valea de pe livada poștei s'au încuviințat 2000 fl. cu adaosul ca magistratul să reprezente un plan nou. — Juncțiunea cu țevile apeductului pe Strajă dela hidraulul dinaintea vilei Nica, până la hidraulul în Șirul cetățuiei asemenea s'a încuviințat conform propunerii comisiei permanente.

La punctul privitor la cedarea de teren înaintea Chioscului pe promenada de jos fraților *Rosner*, *Dr. C. Lurtz* a făcut obiecțiuni, că arenda anuală de 50 fl. e prea mică, că contractul a fost defectuos formulat etc., arătând tot-odată, că publicul prin dreptul ce 'i se dă fraților *Rosner* este mult incomodat în locul cel mai căutat de pe promenadă. Primindu-se propunerea magistratului, *Dr. Lurtz* a anunțat recurs contra ei.

Pentru 110 fl. bani s'a dat îngrijirea orologiului dela sfat lui *Arthur Müller*.

Între celelalte puncte ale ordinii zilei mai amintim pe acela privitor la încuviințarea speșelor pentru repararea turului casei sfatului în 1897. Magistratul propuse 1500 fl. pentru ridicarea unei schele și repararea coperișului turului. După o viută d'ascuțiune între *Dr. Lurtz* și primarul se primese propunerea celui dintâiu de a se retrimite propunerea magistratului, ca să fiă supusă unui nou și mai exact studiu.

Evenimentele din Turcia.

Se anunță din Atena „Agenției *Havas*“, că se atribute o mare însemnătate conferenței ce Regele Greciei a avut alaltăieri cu d. *Delianis*, presedinte al consiliului și cu miniștrii de resbel și afacerilor străine.

Se află din sorginte sigură, că Poarta a respins reclamațiunile cretane, neacordând decât menținerea convențiunii dela *Haleppa* și o amnistie generală.

În districtul *Heracion* domnesce o anarhie desvârșită. Musulmanii au incendiat încă 4 sate și au ars câteva persoane.

O depeșă din *Larissa* adresată diarului „*Asty*“ anunță, că lângă *Vodena* în Macedonia a fost o luptă între 150 de insurgenți și 500 de nizami. După o luptă de câteva ceasuri șeful *Katarackia* venind în ajutorul insurgenților, Turcii au fost puși pe fugă, după ce au pierdut 50 de morți.

Se anunță din Canea diarului „*Times*“, că adunarea revoluționară cretană a remis deputaților cari sunt în acest oraș, o scrisoare care dăce că e gata să aștepte rezultatul demersurilor puterilor în favoarea Cretei.

Se crede în general, că Grecia nu este decisă să secondeze mai mult silințele Porții în Creta, deoarece sentimentele populare sunt foarte exoitare în urma ultimelor măceluri, ale căror amănunte oribile umplu colonele diarelor.

„Agenția *Stefani*“ află din Canea, că jăfuirea provinciei orientale continuă; până acum s'au incendiat cinci sate și mănăstiri și măsurile militare adoptate sunt nesuficiente.

Stipendii dela Asociațiune.

Dela „Asociațiunea *Transilvană*“ pentru literatura română și cultura poporului român“ cu începutul anului școlar 1896/7 sunt de conferit următoarele stipendii:

I. Un stipendiu de 100 fl. din fondul general al Asociațiunii pentru un tiner român din Munții-apuseni, ca să pôtă urma cursul la vre-o școală de sculptură în lemn sau pără din patriă;

II. Un stipendiu de 40 fl. din fundațiunea *Dr. Ioan Moga* și soția *Anna n. Bologa*“ pentru elev, cari frecventază vre-o școală de fete cu caracter național românesc respective confesional românesc, în prima linie școlă civilă de fete a Asociațiunii și școlă elementară a Reuniunii femeilor române din Sibiu;

III. Un stipendiu de 60 fl. din fundațiunea „*Marinovic*“ pentru studenți români de gimnasiu ori școlă reală de aceeași categorie.

Cererile pentru aceste stipendii au să se înainteze la comitetul Asociațiunii transilvane din Sibiu (strada *Morii 8.*) până la 31 August a. c. stil nou, provădute cu următoarele documente:

Ad. I. a., atestat de botez; b., atestat școlar, din care să se vadă, că petentul

a terminat cu succes două clase la vr'o școlă medie ori civilă, sau apoi șese clase la școlă elementare populară, ca să pôtă fi primit la vr'o școlă de sculptură cu începutul anului școlar 1896/7; c., atestat, dacă a cercetat în anul școl. trecut o asemenea școlă; d., document despre învoirea părinților sau tutorului, prin care se obligă a permite tinerului ca să încheie în regulă cursul învățământului de 4 ani; e., alte eventuale documente recomandătoare.

Ad. II. și III. a., atestat de botez; b., testimoniu școlar de pe semestrul din urmă al anului școl. 1895/6; c., atestat de paupertate, eventual de orfan, dacă petentul este orfan.

Ad. II. special: Concurențele, cari vor documenta, că sunt descendente din familia fericitului fondator *Dr. Ioan Moga* sau a soției sale *Anna n. Bologa*, sau înrudite, vor fi preferite *ceteris paribus* la conferirea stipendiului.

Cererile intrate după termin nu se vor considera.

Sibiul din ședința comitetului Asociațiunii transilvane, ținută în 13 August 1896.

Șulufiu.

Dr. V. Bologa
secr. II.

Candia.

Etă cum descrie raportorul special al diarului „*Neue Freie Presse*“ acest oraș din Creta și împrejurimea sa, cari au fost teatrul atator măceluri între Creștini și Musulmani:

Candia (grecesce *Herakleion* s'au *Megalocastro*) este înconjurat de fortificațiuni venețiene; de departe se vede catedrala grecescă și mai departe lucesc virfurile minaretelor.

Corăbii mâdate de Negrii, Arabi și Creteni, îmbracăți cu sarici albe, cu oisme de piele de capră, cu fesul pe cap, arătau orientul turcesc.

Erau și corăbii turcesce cu semiluna, pe bordul cărora se aflau ofițeri și soldați, cari se duceau la *Retymno* și *Canea*. În fund se ved muniții *Madare*, „muniții albi“ ai *Sphađioților*, și în mijlocul acestui basin lucesce *Candia* pe luciul mării, și ca o continuare a orașului se ridică *Haleppa*, cartierul de vile între maslini și vițe de vie.

Se vede casa lui *Abdulah-Pașa*, fostul guvernator general și până alaltăieri comandant militar cu rangul de mușir.

Când intraram înăuntru, sorele tocmai apunea. Marea era aurie, er cōstele munților ca formate din ametist transparent. În port staționau corăbiile de rășboi străine cu tunuri fulgerătoare; încrucișătoare franceze, engleze, austriace, rusești, germane și italiene. De pe borduri se au-deau fluierături pătrunștore și sunet de tobe.

Un edificiu înalt, care se ridică la

intrarea portului, este conaoul, locuința guvernatorului general. În fața conaoului se află un port și o casarmă, unde stătea peste și *Abdulah-Pașa*. Pe cheul portului se află o mulțime de omeni, liniștiți, unii fumează și beau cafea împrejurul moscheii portului. Se pare că e un tablou al păcii și al iubirii frățesci. Dér când vii mai aproape, veți îndată o linisce sinistră. Este ceva înfricoșător în aer. Vorbesc încet și se privesc țintă în ochi; când se mișcă, pare că au plumb în picioare... Și ce fel de omeni sunt aceștia?

Ceva mai oriental, mai pitoresc nici nu pôte să existe. Este o orgie de colori, un basm de strente pompoșe și de costume ciudate și figuri marțiale. Costumul național cretan constă din o cămașă albăstră, șalvari largi, o eșarpă roșie ca briu, oisme galbene din piele de capră, un fes ascuțit întors pe ceafă — o cărpă aruncată peste umeri, completează costumul. Acest costum îl pōrtă și cretenii creștini și musulmani, și Arabii și Negrii; nu lipsese nici o nuanță a colōrei pelii dela cel mai curat alb și până la cel mai luciotor negru.

Și între acești omeni se ved tineri creteni îmbracăți europenesce — advocați și doctori, cari au studiat la Atena — și deputați serioși creștini cu bărbii venerabile, cari numără cu religioșitate bōbele dela mătânii — nici o femeie; iof colo câte o femeie de Negru, îmbrăcată în strente.

Stradele sunt strimte și murdare, casele înalte cu geamuri de zăbrele, la colțul stradelor fântâni maure ou inscripții turcesce. La porțile orașului se află posturi duble, er pe strade circula patrula de Asiați în uniforme murdare. Cretenii spun, că acești soldați barbari se amestecă cu Creștinii, pentru ca apoi să se ia la bătaie cu densii.

Porța *Kalé Kaprisé*, care dă în șoseaua spre *Haleppa*, e cu deosebire tare păzită. Aici a fost ucis în 24 Mai cavasul consulatului rusesc, din care cauză s'au făcut masacre, cari au durat trei zile.

SCIRI ULTIME.

Atena, 13 August. Ambasadorii puterilor astădi din nou au interpellat guvernul grecesc pentru trimiterea de munițiune în Creta. Guvernul grecesc răspunde, că a făcut totul, ca să pôtă satisface sfaturile puterilor, dér agitația poporațiunii este atât de mare, în urma evenimentelor de pe insula Creta, încât guvernul nu mai e în stare să facă nimic mai mult.

Londra, 13 August. „*Daily Chronicle*“ află că *Englitora* și *Rusia* au ajuns la o înțelegere, sau că sunt aproape de a se înțelegere asupra modului de a procede pentru a libera *Armenia* precum și *Creta* de opresiunea turcescă. Armata rusescă se va însărcina să pacifice *Armenia*, pe când flota britanică își va lua aceeași sarcină în *Creta*.

Roma, 13 August. Diarul „*Tempo*“ anunță, că regele *George* al Greciei ar fi hotărît să abdică dela tron din cauza turburărilor din Orient și a ținutei marilor puteri față cu Grecia.

DIVERSE.

Călduri infernale. Se anunță din *New-York*, că acolo au ajuns căldurile la așa un grad teribil, încât în 11 c. au murit de căldură 48 de persoane și sute de omeni au leșinat. În *Chicago* au murit în 10 c. 25 omeni și în 11 c., 31. Mai de parte se depeșeză, că cadavrele oailor perii pe strade periclităză salubritatea publică.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior.

și delicate a căror vedere îl făcură să i-se bată inima. El iese din galerie și întrebă pe un servitor. De dimineță și până atunci nu intrase acolo nimeni altcineva decât fata de care se ocupa el.

— Și atunci?... întrebai eu vădându-l că se oprește.

— Atunci prietinel meu intră iar în galerie și se duse să se mai uite la aceea urmă frumoșă, a celei mai nevinovate, a celei mai pasionate desmierdări. În apropiere era o oglindă, în care el se putea vedea și putea să compare obrazul lui de ađi cu obrazul lui de altă-dată, ce fusese și ce era. Ce s'a petrecut într'ensul în minutul acela, el n'a spus niciodată, eu nu l'am întrebat niciodată... Să fi avut cumva impresia că era prea vinovat, că inspira o pasiune a unei fete tinere, pe care nu putea s'o iee de nevastă? Priceput'a el cumva, că în omul bătrân și celebru fata iubea pe tēnerul de odinioară? Iși aduse el dre cumva aminte cu prea mult drag de cealaltă, de aceea care nu-i dăduse niciodată sărutarea aceea când putea el să i-o dea înapoi?... Sciu numai că el a plecat

chiar în dimineța zilei aceeaia pentru ca să nu mai vadă pe fata pe care nu o mai putea iubi cu tinerețea, cu candoarea, cu sufletul celor două-deci de ani ai lui, — cum o iubise pe cealaltă....“

IV.

Câte-va ceasuri după convorbirea aceasta, eram în redacția diarului „*Bulevardul*.“ Mă pusei pe un scaun în cabinetul lui nenea *Pascal* care 'mi dăcea:

— Ai și venit? ai interviewat pe *Petre Fauchery*?

— Nici n'a voit să mă primescă, răspunsei cu sfrontare.

Ce'ți spusem eu! rinji directorul ridicând din umeri. Avem să'l pișcăm îndată ce va da la lumină o soriere....

Și zise iar uitându-se la mine:

„Scii d-ta, micul meu *Labarthe*, că nu vei puté face nimic în presă câtă vreme vei avea înfricoșarea asta de copil?“

N'avusei ce să răspund patronului. Ce ar fi đis el dacă ar fi scuit că aveam în busunar interviewul cu *Fauchery*, și în

cap o anecdotă din care puteam să fac ceva mai frumoșă cronică? Și *Pascal* n'a avut nici interviewul nici cronică. După aceea am înaintat în presa aceasta în care trebuia să cad. 'Mi-am pierdut aerul copilăros și ađi câștig cele cincideci de mii de franci pe an. Ei bine! nu este articol care să'mi fi făcut publicându'l plăcerea pe care am avut'o ascundând în cutia biuroului meu, pentru a nu le mai scōte niciodată d'acolo, foițele de hârtie pe cari scrisesem visita mea la *Nemours*! Mă gândesc de multe ori că nu am slujit *Literile* așa cum voiam, de vreme ce am muncit așa de mult și n'am scris nici o carte. Și cu tōte acestea, când îmi aduc aminte respectul pentru talent care m'a reținut să nu fac o indiscrețiune față de un Maestru iubit, îmi dăc „Dacă nu ai slujit *Literile*, nici nu le ai trădat.“ Și iată pentru ce ađi când *Fauchery* nu mai trăesce, am cređut că pot povesti ancheta pe care am făcut'o pentru întâia óră. Nu am scris alt ceva de care să fiă mai mândru. („*Cosmopolis*“)

Cursul la bursa din Viena.

Din 13 August 1896.

Table of stock exchange rates for Vienna, listing various securities and their prices.

Table of exchange rates for London, Paris, and other international locations.

Cursul pietei Braşov.

Din 14 August 1896.

Table of local market prices for Braşov, including various commodities and their values.

Numere singuraticie din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potu cumpăra în librăria Nicolae Ciureu.

Sz. 5456—1895. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Rațiu János végrehajthatónak Cocan Avisalom végrehajtást szenvedő elleni 130 frt. törke-követelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbíróóság területén lévő f.-szombatfalvi község határáan fekvő a 211 sz. tljkvben A 1-2-22 és 24-55 rsz. alatti ingatlanokra 299 frt., az 581. sz. tljkvben A 1-5 rendsz. alatti ingatlanokra 35 frt., a 748 sz. tljkvben A 1. rendszám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 105 frtban, ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi Augusztus hó 29-ik napján d. e. 9 órakor a Felső-Szombatfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át

vagyis 43 frt. 9 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1896 évi Martius hó 24-én.

A fogarasi kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Mészáros, kir. albiró.

Sz. 42—96. tlkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Catiavei Moise végrehajthatónak Mania Nicolae Man Serban és társai végrehajtást szenvedő elleni 150 frt. törke-követelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbíróóság területén lévő Lissza község határáan fekvő a 261. számú tljkvben A 1-4, 6-22, 24-29. rendszám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 448 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. év Augusztus hó 26-ik napján d. e. 9 órakor Lissza község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is fognak eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1896. évi Aprilis hó 20-ik napján.

A fogarasi kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Mészáros, kir. albiró.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1896.

Main railway schedule table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghiriş - Turda, Căpşa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraş, Simeria (Piski) - Hunedóra, Braşov - Zărneşti, Mureş - Luduş - Bistriţa, Arad - Timişoara, Sibiu - Cisnădie, Sighişoara - Odorheiu-săcuesc. Each section lists train numbers, departure/arrival times, and station names.

Notă: Órele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numeri încaudrați cu linii mai groase însemnăză orele de noapte.